

MARTIRI DE SANT JOAN BAPTISTA

Sant Joan de Missa, agost 31 de 2018

L'Església dedica dues festes a Sant Joan Baptista, el precursor del Senyor. Al mes de juny donàvem gràcies a Déu pel seu naixement; avui ho fem per la seva entrega generosa fins a la mort. Acabam d'escoltar el relat de la seva dramàtica mort a l'Evangeli de Sant Marc. El seu missatge valent denunciant la irregular situació matrimonial del rei, li va implicar ser decapitat.

L'Església celebra almenys des del segle IV aquesta festa de la seva decapitació. Durant aquests segles la figura del Baptista ha inspirat la vida de moltes persones, que van posar tota la seva existència al servei del missatge del Regne de Déu. També avui la figura del Baptista segueix sent estímul i alè per a la nostra vivència de la fe.

1.- Proclamar sense por la paraula

Sant Joan Baptista ens ensenya, en primer lloc, a proclamar sense por l'Evangeli. Joan va començar la seva predicació allà pels anys 27-28 d. C., convidant a preparar el camí del Senyor i redreçar els camins amb la conversió del cor. Però el Baptista no es va limitar a predicar la penitència, sinó que va reconèixer a Jesús com el "*Anyell de Déu*" i va tenir el coratge d'assenyalar entre els homes. Joan es posa a un costat perquè Ell creixi, té la valentia d'apartar-se perquè Jesús sigui escoltat i seguit. Sant Agustí comenta que Joan Baptista era només la veu que crida en el desert, però no era la Paraula. "*Joan és la veu, Crist és la Paraula*" (Sermó 288). I la veu ha de deixar pas a la paraula.

En tot això podem veure profunds ensenyaments per a la vida del deixeble. Perquè també nosaltres som obridors de camins. Cada cristià té la missió i el goig de preparar l'arribada de Crist al cor dels homes. Però això ens exigeix, com a Joan, la humilitat d'apartar-nos perquè sigui sempre Ell qui creixi. El centre de la predicació no és l'Església, ni som nosaltres, sinó només Crist. Som servidors de la Paraula, els seus portaveus, com Joan. No ens predicam a nosaltres mateixos ni tenim un Evangeli en propietat; la nostra missió consisteix només en assenyalar amb tot el nostre ésser a Aquell que és la Paraula.

2.- Fins al martiri

El Baptista ens ensenya, a més, que es necessari proclamar Crist sense por a la persecució i fins i tot al martiri. Hi ha molts cristians vergonyants, que oculten la seva condició quan veuen que les circumstàncies es tornen en contra. Però també hi ha uns

pocs que no s'avergonyeixen de l'Evangeli i que tenen el coratge de proclamar-lo en tot lloc i en tot moment.

La primera lectura, presa de Jeremies, ens alligona a parlar sense por: "*No els tinguis por ... et converteixo en plaça forta ... jo estaré amb tu*". El profeta no té por perquè Déu el coneix i no li fallarà.

El Baptista va testimoniar amb la seva sang la fidelitat a Déu, sense cedir davant l'autoritat política. Per amor a la veritat no va admetre trampes ni va tenir por de dirigir paraules de condemna a qui s'havia apartat del camí de Déu. Com a conseqüència, Juan va acabar la seva vida sotmès a l'autoritat d'un rei mediocre, ebri i corrupte, pel caprici d'una ballarina i l'odi venjatiu d'una adúltera. Així, va acabar un gran personatge, l'home més gran nascut de dona.

Celebrar el martiri de sant Joan Baptista ens recorda a nosaltres, cristians del nostre temps, que l'amor a Crist, a la seva Paraula, a la Veritat, no admet componendes. La Veritat és Veritat, no hi ha tripijocs. La vida cristiana exigeix, per dir-ho així, el "*martiri*" de la fidelitat quotidiana a l'Evangeli, és a dir, la valentia de deixar que Crist creixi en nosaltres, que sigui Crist qui orienti el nostre pensament i les nostres accions.

3.- Els nostres màrtirs

La festa del martiri de Sant Joan Baptista ens fa pensar finalment en els nostres màrtirs perquè avui també passa això: molts homes, dones i joves són perseguits, odiats, expulsats de les seves cases, torturats a causa de la seva fe, per defensar la veritat. Avui continua havent autoritats corruptes que no respecten la llibertat de consciència ni de religió i que volen imposar el seu propi credo.

Aquesta festa em fa pensar no només en els cristians perseguits al món islàmic, sinó també en tots aquells que troben dificultats per ser fidels a la seva fe en les nostres societats occidentals. Els cristians sentim també a occident una tremenda pressió d'ideologies contràries a la fe. El relativisme que es respira, el menyspreu de la vida humana, la ideologia de gènere i la imposició del que és políticament correcte aconseguen acovardir a molts cristians. Al meu entendre, cada vegada sentirem amb més força la imposició d'aquestes ideologies i, per amor a la Veritat, haurem d'estar disposats a acceptar les sancions i els càstigs que els poders d'aquest món vulguin imposar als que discrepen de les seves posicions.

Demaneu al Senyor, per intercessió de Joan Baptista, que doni fortalesa als màrtirs del nostre temps i a nosaltres ens doni la valentia per proclamar la veritat sempre, ajudant a que Crist creixi en el cor dels homes i dones de Menorca.

MARTIRIO DE SAN JUAN BAUTISTA

Sant Joan de Missa, 31 de agosto de 2018

La Iglesia dedica dos fiestas a San Juan Bautista, el precursor del Señor. En el mes de junio dábamos gracias a Dios por su nacimiento; hoy lo hacemos por su entrega generosa hasta la muerte. Acabamos de escuchar el relato de su dramática muerte en el evangelio de San Marcos. Su mensaje valiente denunciando la irregular situación matrimonial del rey, le acarreo ser decapitado.

La Iglesia celebra al menos desde el siglo IV esta fiesta de su decapitación. Durante estos siglos la figura del Bautista ha inspirado la vida de muchas personas, que pusieron toda su vida al servicio del mensaje del Reino de Dios. También hoy la figura del Bautista sigue siendo estímulo y aliento para nuestra vivencia de la fe.

1.- Proclamar sin miedo la palabra

San Juan Bautista nos enseña, en primer lugar, a proclamar sin miedo el Evangelio. Juan comenzó su predicación allá por los años 27-28 d. C., invitando a preparar el camino del Señor y enderezar los caminos con la conversión del corazón. Pero el Bautista no se limitó a predicar la penitencia, sino que reconoció a Jesús como el “Cordero de Dios” y tuvo el coraje de señalarlo entre los hombres. Juan se pone a un lado para que Él crezca, tiene la valentía de apartarse para que Jesús sea escuchado y seguido. San Agustín comenta que Juan Bautista era sólo la voz que clama en el desierto, pero no era la Palabra. “Juan es la voz, Cristo es la Palabra” (Sermón 288). Y la voz debe dejar paso a la palabra.

En todo ello se encierran profundas lecciones para la vida del discípulo. Porque también nosotros somos roturadores de caminos. Cada cristiano tiene la misión y el gozo de preparar la llegada de Cristo al corazón de los hombres. Pero esto nos exige, como a Juan, la humildad de apartarnos para que sea siempre Él quien crezca. El centro de la predicación no es la Iglesia, ni somos nosotros, sino sólo Cristo. Somos servidores de la Palabra, sus voceros, como Juan. No nos predicamos a nosotros mismos ni tenemos un Evangelio en propiedad; nuestra misión consiste solamente en apuntar con todo nuestro ser a Aquel que es la Palabra.

2.- Hasta el martirio

El Bautista nos enseña, además, que es necesario proclamar a Cristo sin miedo a la persecución e incluso al martirio. Hay muchos cristianos vergonzantes, que ocultan su condición cuando ven que las circunstancias se vuelven en contra. Pero también hay unos pocos que no se avergüenzan del Evangelio y que tienen el coraje de proclamarlo en todo lugar y en todo momento.

La primera lectura, tomada de Jeremías, nos aleccionaba a hablar sin miedo: “No les tengas miedo... te convierto en plaza fuerte... yo estaré contigo”. El profeta no tiene miedo porque Dios le conoce y no le fallará.

El Bautista testimonió con su sangre la fidelidad a Dios, sin ceder ante la autoridad política. Por amor a la verdad no admitió componendas ni tuvo miedo de dirigir palabras de condena a quien se había apartado del camino de Dios. Como consecuencia, Juan terminó su vida bajo la autoridad de un rey mediocre, ebrio y corrupto, por el capricho de una bailarina y el odio vengativo de una adúltera. Así, terminó un grande, el hombre más grande nacido de mujer.

Celebrar el martirio de san Juan Bautista nos recuerda a nosotros, cristianos de nuestro tiempo, que el amor a Cristo, a su Palabra, a la Verdad, no admite componendas. La Verdad es Verdad, no hay componendas. La vida cristiana exige, por decirlo así, el “martirio” de la fidelidad cotidiana al Evangelio, es decir, la valentía de dejar que Cristo crezca en nosotros, que sea Cristo quien oriente nuestro pensamiento y nuestras acciones.

3.- Nuestros mártires

La fiesta del martirio de San Juan Bautista nos hace pensar finalmente en nuestros mártires porque hoy también sucede esto: muchos hombres, mujeres y niños son perseguidos, odiados, expulsados de sus casas, torturados a causa de su fe, por defender la verdad. Hoy sigue habiendo autoridades corruptas que no respetan la libertad de conciencia ni de religión y que quieren imponer su propio credo.

Esta fiesta me hace pensar no sólo en los cristianos perseguidos en el mundo islámico, sino también en todos aquellos que encuentran dificultades para ser fieles a su fe en nuestras sociedades occidentales. Los cristianos sentimos también en occidente una tremenda presión de ideologías contrarias a la fe. El relativismo que se respira, el desprecio de la vida humana, la ideología de género y la imposición de lo políticamente correcto consiguen amedrentar a muchos cristianos. En mi opinión, cada vez sentiremos con más fuerza la imposición de estas ideologías y, por amor a la Verdad, tendremos que estar dispuestos a aceptar las sanciones y los castigos que los poderes de este mundo quieran imponer a quienes discrepen de sus posiciones.

Pidamos al Señor, por intercesión de Juan Bautista, que de fortaleza a los mártires de nuestro tiempo y a nosotros nos dé la valentía para proclamar la verdad siempre, ayudando a que Cristo crezca en el corazón de los hombres y mujeres de Menorca.